

- i w następstwie tego stwierdzenie, że Komisja powinna zaliczyć płatności dokonane przez Westfälische Drahtindustrie GmbH w okresie od 29 czerwca 2011 r. do 16 czerwca 2015 r. w wysokości 16 400 000 EUR wraz z odsetkami wyrównawczymi od tej kwoty w wysokości ogółem 1 420 610 EUR, a więc w sumie kwotę 17 820 610 EUR, na poczet grzywny nałożonej przez Sąd w sprawie Westfälische Drahtindustrie i in./Komisja (T-393/10, EU:T:EU:T:2015:515) ze skutkiem na dzień 15 lipca 2015 r., i że tym samym grzywna ta poprzez zapłatę w dniu 17 października 2019 r. w wysokości 18 149 636,24 EUR została już całkowicie uregulowana;
- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz Westfälische Drahtindustrie GmbH kwoty 1 633 085,17 EUR wraz z odsetkami wyrównawczymi od dnia 17 października 2019 r. do zwrotu w całości należnej kwoty;
- posiłkowo – uchylenie wyroku oraz zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz trzech wnoszących odwołanie odszkodowania w wysokości 12 236 931,69 EUR w postaci potrącenia z kwotą żadaną przez Komisję od Westfälische Drahtindustrie GmbH pismem z dnia 2 marca 2020 r. w wysokości 12 236 931,36 EUR oraz zapłaty na rzecz Westfälische Drahtindustrie GmbH kwoty nadpłaconej w wysokości 1 633 085,17 EUR wraz z odsetkami wyrównawczymi od dnia 17 października 2019 r. do zwrotu w całości należnej kwoty;
- posiłkowo w stosunku do żądań zawartych w pkt 1–3 – przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd; oraz w każdym wypadku
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą trzy zarzuty na jego poparcie:

1. Zaskarżony wyrok narusza prawo Unii Europejskiej i jest sprzeczny w swoim uzasadnieniu. Co prawda również Sąd uznaje zasadniczą zmianę i zastąpienie grzywny nałożonej na wnoszących odwołanie przez Komisję w latach 2010/2011. Jednakże, pomimo jednoznaczności przeciwnej sentencji wyroku z dnia 15 lipca 2015 r. oraz ustaleń w nim poczynionych przez Sąd, twierdzi on w zaskarżonym wyroku, że decyzja Komisji wydana niezgodnie z prawem w 2010/2011 r. i nałożona w niej niewłaściwa grzywna pozostały niezmienione i identyczne.
2. W zaskarżonym wyroku Sąd nie uwzględnił skutków prawnych wynikających z wyroku z dnia 15 lipca 2015 r. Sąd naruszył zasadę, zgodnie z którą obowiązek usunięcia skutków wyroku, który powstał w momencie ogłoszenia wyroku z dnia 15 lipca 2015 r., musi być realizowany przez instytucje unijne.
3. Zaskarżonym wyrokiem Sąd naruszył podstawowe prawo procesowe wnoszących odwołanie do skutecznej ochrony prawnej w postaci prawa do bycia wysłuchanym. Sąd oddalił wszystkie zarzuty z tych samych powodów, dla których grzywna zmieniona wyrokiem z dnia 15 lipca 2015 r. nie była nową grzywną. Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym wyroku w zakresie charakteru prawnego grzywnien budzi wątpliwości. Ponadto pomiędzy poszczególnymi zarzutami nie ma tak ścisłego związku, który uzasadniałby ich odrzucenie za pomocą jednego argumentu prawnego. Sąd powinien był raczej poddać wszystkie zarzuty niezależnej i starannej analizie. Nie można uznać, że Sąd w sposób wystarczający uzasadnił oddalenie wszystkich zarzutów w zaskarżonym wyroku.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 7 grudnia 2022 r. w sprawie T-709/21 WhatsApp Ireland/European Data Protection Board, wniesione w dniu 17 lutego 2023 r. przez WhatsApp Ireland Ltd

(Sprawa C-97/23 P)

(2023/C 121/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: WhatsApp Ireland Ltd (przedstawiciele: H.-G. Kamann, Rechtsanwalt, F. Louis i A. Vallery, avocats, P. Nolan, B. Johnston i C. Monaghan, Solicitors, P. Sreenan and D. McGrath, Senior Counsel, C. Geoghegan i E. Egan McGrath, Barrister-at-Law)

Druga strona postępowania: Europejska Rada Ochrony Danych (EROD)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- uznanie skargi w sprawie T-709/21 za dopuszczalną;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- obciążenie pozwanej w postępowaniu w pierwszej instancji kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania WhatsApp podnosi dwa zarzuty.

W zarzucie pierwszym WhatsApp podnosi, że Sąd dopuścił się błędu w wykładni pojęcia „aktu zaskarżalnego” i orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości dotyczącego art. 263 TFUE, stwierdzając, że wiążąca decyzja EROD 1/2021 z dnia 28 lipca 2021 r. dotycząca sporu, jaki powstał między zainteresowanymi organami nadzorczymi w przedmiocie projektu decyzji dotyczącej WhatsApp opracowanego przez Data Protection Commission (DPC, organu nadzorczego do spraw ochrony danych osobowych osób fizycznych, Irlandia) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) stanowi jedynie akt przygotowawczy. Dokonując tego stwierdzenia Sąd popełnił błąd, orzekając, że WhatsApp, jako nieuprzywilejowana strona skarżąca, powinna była wykazać, iż zaskarżona decyzja zmienia w istotny sposób jej sytuację prawną. Sąd popełnił również błąd, stwierdzając, że zaskarżona decyzja nie dotyczy spółki WhatsApp bezpośrednio. Ponadto zdaniem strony wnoszącej odwołanie dokonana przez Sąd analiza prawna jest błędna. Sąd powinien był stwierdzić, że i) zaskarżona decyzja nie jest jedynie aktem przygotowawczym, lecz określa raczej ostateczne stanowisko EROD w kwestiach, które zostały jej przedłożone do ustalenia na podstawie art. 65 RODO⁽¹⁾; ii) zaskarżona decyzja wywołała skutki prawne i zmieniła w istotny sposób sytuację prawną WhatsApp; oraz iii) zaskarżona decyzja dotyczyła spółki WhatsApp bezpośrednio, ponieważ nie pozostawiała ona w rzeczywistości DPC, której powierzono zadanie jej wykonania, żadnej swobody decyzyjnej.

W zarzucie drugim WhatsApp podnosi, że Sąd naruszył prawo przy dokonywaniu wykładni pojęcia „decyzji wiążącej” w rozumieniu art. 65 ust. 1 RODO oraz zasady jednolitej wykładni i spójnego stosowania prawa Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016 L 119, s. 1).